

Minnesota Department of Health ការពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លង

តើការពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លងជាអ្វី?

កាលណាអ្នកណាម្នាក់មានរោគ TB (របេង)សកម្ម នោះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីឲ្យដឹងថារោគនោះបានរាលដាលទៅមនុស្សដទៃទៀតឬអត់។ កាលណាអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈ

រកមើលក្រែងលោកនេះ បានឆ្លងរាលដាល នោះគេហៅថា ការពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លង ។

មនុស្សកើតរោគរបេង អាចចម្រុះរោគទៅគេដទៃដោយមិនដឹងខ្លួនឡើយ ។ បើសិនជាមានរោគរបេងបានឆ្លងទៅមនុស្សដទៃទៀត នោះគេនឹងត្រូវការថ្នាំពេទ្យ ប្រយោជន៍កុំឲ្យគេឈឺធ្លាក់ដោយសាររោគនេះ ។

ព័ត៌មានដែលអ្នកផ្តល់ទៅឲ្យអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈ នៅក្នុងកំឡុងពេលការពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លង គឺជាការលាក់ការណ៍ ។ ភាពឯកជនរបស់អ្នកនឹងតែងតែបានការការពារជានិច្ច ។

តើមានអ្វីកើតឡើងក្នុងការពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លង?

អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈ នឹងសួរអ្នកពីពេលវេលាដែលអ្នកចាប់ផ្តើមក្នុង ឬមិនស្រួលខ្លួន ។ សូមព្យាយាមគិតអំពីមនុស្សទាំងអស់ ដែលអ្នកបានចំណាយពេលជាមួយ រួមទាំងមនុស្សរស់នៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក អ្នកមកលេង ភ្ញៀវ មិត្តភក្តិ អ្នកធ្វើការជាមួយ អ្នករៀនក្នុងថ្នាក់ជាមួយ និងអ្នកមើលកូនឲ្យ ។ សូមសារឡើងវិញពីច្រើនអាទិត្យ ឬជាច្រើនខែកន្លងទៅ មកទល់នឹងពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមឈឺ ឬបានចាប់ផ្តើមក្នុង ។ រួចមកអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈ នឹងសំរេចថាអ្នកណានឹងត្រូវការពិសោធន៍រោគរបេងឬអត់ ។

អ្វីៗដែលអ្នកប្រាប់ទៅអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក គឺជាព័ត៌មានសំខាន់ ។

អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក នឹងមិនប្រាប់នរណាម្នាក់ នូវឈ្មោះ ឬព័ត៌មានអំពីរូបអ្នកសោះឡើយ លុះត្រាតែអ្នកថាមិនជាថ្មីទេ ។ នេះមានសេចក្តីថា អ្នកអាចប្រាប់ទៅអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នកដោយស្មោះត្រង់ ។

អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក អាចនឹងតែងមើលខ្យល់ចេញចូលក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ឬនៅកន្លែងផ្សេងៗទៀតដែលអ្នកបានអាស្រ័យនៅ ។ ការនេះនឹងជួយសំរេចថាអ្នកណាគួរតែពិសោធន៍រោគរបេង ។

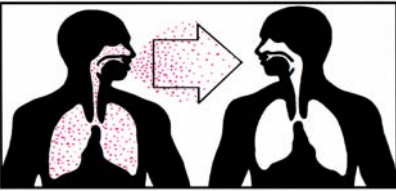
អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក នឹងរៀបចំមនុស្សទាំងនោះឲ្យដោះស្រាយពិសោធន៍រោគរបេង ប៉ុន្តែគេនឹងមិនប្រាប់ថាអ្នកណាកើតរោគរបេងទេ ។ មនុស្សដែលបានចំណាយពេលច្រើនជាងគេជាមួយអ្នក នឹងបានពិសោធមុនគេ ។

ការពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លង ប្រើពេលយូរ ។ អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក ចង់ធ្វើឲ្យប្រាកដថាមនុស្សណាត្រូវការ អាច

បានពិសោធមើល ។ ដោយសារហេតុនេះហើយ បានជាអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក អាចនឹងសួរសំណួរអ្នកលើសពីម្តង ។ គេអាចនឹងសួរសំណួរអ្នកខ្លះដែលខុសពីមុន នៅពេលក្រោយទៀត ។ ការនេះគឺប្រយោជន៍ឲ្យគេអាចយល់ព័ត៌មានទាំងអស់។ **សូមចាំថា អ្វីៗដែលអ្នកប្រាប់ទៅអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក គឺជាព័ត៌មានសំខាន់ ។**

តើមនុស្សកើតរោគរបេងដោយរបៀបណា?

មនុស្សគ្រប់ៗរូបអាចកើតរោគរបេង ។ កាលណាមនុស្សឈឺដោយមានរោគរបេងក្នុងសួតរបស់គេ នោះគេក៏ក្អកក្អាយក្អាយ ហើយគេអាចបញ្ចេញមេរោគរបេងដ៏តូចទៅក្នុងខ្យល់អាកាស ។

បើអ្នកចំណាយពេល នៅជិតជិតនឹងនរណាម្នាក់ដែលឈឺដោយមានរោគរបេងក្នុងសួតរបស់គេ នោះអ្នកអាចដកដង្ហើមស្រូបមេរោគរបេងរបស់គេចូលទៅក្នុងសួតរបស់អ្នក ។ បែបនេះហើយដែលអ្នកអាចកើតរោគរបេង។

អ្នកពុំអាចកើតរោគរបេងដោយសារការចាប់ផ្តើម ឬពីសំលៀកបំពាក់ ឬប្រដាប់អាវាហ បានក្បាន ឬដោយសារការប៉ះពាល់នឹងវត្ថុអ្វីមួយឡើយ ។

សព្វថ្ងៃនេះមានថ្នាំពេទ្យល្អៗ ដើម្បីព្យាបាលរោគរបេងមិនទាន់ចេញមុខ និងរោគរបេងសកម្ម ។

តើរោគរបេងមិនទាន់ចេញមុខ និងរបេងសកម្ម ខុសគ្នាយ៉ាងណា?

កាលណាមេរោគរបេងចូលទៅក្នុងខ្លួន តាមធម្មតាវា “ដេកលក់”។ នេះគេហៅថា “រោគរបេងមិនទាន់ចេញមុខ” (Latent TB Infection) ឬហៅកាត់ថា “LTBI” ។ មេរោគរបេង “កំពុងដេកលក់” គឺមិនធ្វើទុក្ខបារាយរបស់អ្នក ឬធ្វើឲ្យអ្នកឈឺធ្លាក់ទេ ។ LTBI អាចនៅក្នុងខ្លួនជាយូរឆ្នាំ ។ ការដោះស្រាយពិសោធន៍រោគរបេង (ម៉ាន់ទូក្យ Mantoux) អាចប្រាប់ថាតើមានមេរោគរបេងនៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នកឬអត់ ។

“រោគរបេងសកម្ម” (Active TB Disease) គឺជាពេលដែលមេរោគរបេង “ភ្ញាក់” ហើយចាប់ផ្តើមដុះដាលឡើង និងធ្វើទុក្ខខ្លួនប្រាណអ្នក ។ មនុស្សដែលកើតរោគរបេងសកម្ម អាចឈឺធ្លាក់ខ្លាំងណាស់ ។ សព្វនោះគេអាចក៏ក្អកក្អាយ ប្រកែកទម្រង់ បរិភោគពុំសូវបាន បែកញើសនៅពេលយប់ គ្រុន

ការពិនិត្យល្អិតល្អន់ រករោគរបេងឆ្លង – ទំព័រទី 2

និងឈឺក្នុងដើមទ្រូងរបស់អ្នក ។ បើរោគរបេងបិតនៅក្នុងសួតរបស់គេ នោះ វាអាចឆ្លងរាលដាលទៅមនុស្សផ្សេងៗទៀតបាន ។

ប្រហែល១០ភាគរយនៃមនុស្សកើតរោគរបេង LTBI បង្កើតទៅជា**រោគរបេងសកម្ម** ។ បើសិនជាអ្នកមានបញ្ហាសុខភាពអ្វីផ្សេងទៀត នោះការ គ្រោះថ្នាក់នឹងរោគនេះកាន់តែខ្លាំងឡើង ។

បើសិនជាខ្ញុំមានរោគរបេងសកម្ម តើខ្ញុំអាចការពារមិត្តភក្តិ និងគ្រួសារ របស់ខ្ញុំដោយរបៀបណា?

មានការប្តូរយ៉ាងដ៏សំខាន់ ដែលអ្នកគួរតែធ្វើ គឺ :

1. **ត្រូវលេបថ្នាំរបេងរបស់អ្នកដូចបានបង្ហាញ ។** កាលណាអ្នកចាប់ផ្តើម លេបថ្នាំរបេងរបស់អ្នក នោះគ្រូពេទ្យរបស់អ្នកនឹងពិសោធមើលថាតើ ថ្នាំពេទ្យនោះមានប្រសិទ្ធិភាពល្អជាយ៉ាងណា ។ កាលណាថ្នាំពេទ្យ បានសំឡាប់មេរោគរបេងគ្រប់គ្រាន់ហើយ នោះអ្នកក៏នៅតែបន្តលេប ថ្នាំទៀត ប៉ុន្តែអ្នកលែងអាចចម្រងមេរោគរបេងទៅគេទៀត ។
2. **ទំរាំអ្នកលែងអាចចម្រងមេរោគរបេងទៀត** នោះអ្នកត្រូវតែបាំងមាត់ របស់អ្នកជានិច្ច ដោយប្រើក្រដាសជូតស្តើងៗ នៅពេលអ្នកក្អក ។
3. **អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក** នឹងប្រាប់ពីការអ្វីៗ ដែលអ្នកអាចធ្វើ ដើម្បីជៀសវាងទូរការចម្រងមេរោគរបេងទៅ មនុស្សផ្សេងៗទៀត ។
 - អ្នកអាចនឹងត្រូវទៅឲ្យគ្រូពេទ្យពិនិត្យន្ទែងសាធារណៈ ពិកន្ទែងធ្វើ ការ និងនៅឲ្យគ្រូពេទ្យពិនិត្យសាធារណៈ ។
 - អ្នកអាចនឹងត្រូវហាមឃាត់អ្នកមកសួរសុខទុក្ខ(លេង) កុំឲ្យមក ចុះរបស់អ្នក ។
4. **សូមជួយអ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារណៈរបស់អ្នក ជាមួយការ ពិនិត្យល្អិតល្អន់រករោគរបេងឆ្លង ។** អ្នកធ្វើការខាងសុខភាពសាធារ ណៈរបស់អ្នក ចង់រក្សាគ្រួសារនិងមិត្តភក្តិរបស់អ្នក ឲ្យមានសុខភាព ល្អ និងផុតពីគ្រោះថ្នាក់ដោយសាររោគរបេង ។

បើសិនជាមនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់ មានរោគរបេងសកម្មក្នុងសួត តើខ្ញុំគួរឃ្លីដឹង អំពីអ្វីខ្លះ?

បើអ្នកបានចំណាយពេលយ៉ាងច្រើនជាមួយមនុស្សណាម្នាក់ ដែលមានរោគ របេងសកម្ម នោះអ្នកអាចដកដង្ហើមចូលមេរោគរបេងទៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នក ឆ្លើយហើយការពិសោធន៍រករោគរបេង គឺសំខាន់សំរាប់អ្នកណាស់ ។

បើអ្នកត្រូវការ ក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈរបស់អ្នក នឹងជួយបង្កើតអ្នកទទួល ការដោះស្រាយពិសោធន៍ (ម៉ាន់តូឡូតេស្ត Mantoux Test) ដោយឥតគិតថ្លៃ។

បើម៉ាន់តូឡូតេស្តរបស់អ្នកគឺជា **“អវិជ្ជមាន”** (ធម្មតា) នោះអ្នកប្រហែលជា គ្មានមេរោគរបេងនៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នកទេ ។ ដើម្បីឲ្យប្រាកដអំពីការនេះ អ្នក អាចនឹងត្រូវការពិសោធន៍ម្តងទៀត នៅប៉ុន្មានអាទិត្យក្រោយមក ។

បើម៉ាន់តូឡូតេស្តរបស់អ្នកគឺជា **“វិជ្ជមាន”** នោះអ្នកមានរោគរបេងនៅក្នុងខ្លួន របស់អ្នកហើយ ។ អ្នកនឹងត្រូវការទៅជួបគ្រូពេទ្យ និងថតស្តួតដោយការស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីឲ្យដឹងថាអ្នកមានរោគរបេងមិនទាន់ចេញមុខ (LTBI) ឬមានរោគរបេង សកម្ម ។ បើសិនជាអ្នកមានរោគ LTBI នោះវាជាការសំខាន់ណាស់ ដែលអ្នកត្រូវការ លេបថ្នាំពេទ្យ ដើម្បីសំឡាប់មេរោគរបេង ។

កូនចូចៗរបស់អ្នក ឬមនុស្សកើតរោគ HIV ឬមានបញ្ហាសុខភាពអ្វីមួយ គឺ ទំនងនឹងកើតរោគរបេងសកម្ម ខ្លាំងជាងមនុស្សផ្សេងៗទៀត ។ គេអាចនឹង ត្រូវការលេបថ្នាំពេទ្យ ទោះបីម៉ាន់តូឡូតេស្តរបស់គេជាអវិជ្ជមានក្តី ។

បើសិនជាអ្នកមានសញ្ញារោគរបេង (ក្អកឥតបាត់ ស្រកទំងន់ បែកញើសនៅ ពេលយប់ បរិភោគអាហាររៀនបាន ត្រុន ឬឈឺដើមទ្រូង) អ្នកគួរតែទៅជួប គ្រូពេទ្យ ទោះបីម៉ាន់តូឡូតេស្តរបស់អ្នកជាអវិជ្ជមានក៏ដោយ ។

តើខ្ញុំគួរតែធ្វើអ្វី បើសិនជាលទ្ធផលម៉ាន់តូឡូតេស្តជាវិជ្ជមានរួចហើយ?
បើសិនជាអ្នកមានកំណត់ត្រាអ្វី បញ្ជាក់ថាអ្នកធ្លាប់បានធ្វើម៉ាន់តូឡូតេស្ត ហើយ មានលទ្ធផលជាវិជ្ជមាន នោះអ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើម្តងទៀតនៅឡើយទេ ។ បើ អ្នកពុំមានកំណត់ត្រាទេ អ្នកនឹងត្រូវការធ្វើម្តងទៀត ។ ការធ្វើនេះ នឹងពុំមាន គ្រោះថ្នាក់អ្វីដល់អ្នកឡើយ ។

ចុះតើថ្នាំ BCG ចាក់ការពារ វិញនោះ ជាយ៉ាងណាដែរ?
ថ្នាំ BCG មិនតែងតែការពារអ្នកកុំឲ្យកើតរោគរបេងនោះឡើយ ។ ថ្នាំ BCG មិនមែនតែងតែបណ្តាលឲ្យការធ្វើម៉ាន់តូឡូតេស្តពិសោធន៍មានលទ្ធផលជាវិជ្ជមាន នោះឡើយ ។ បើអ្នកធ្លាប់បានចាក់ថ្នាំ BCG ក៏វាមិនគ្រោះថ្នាក់អ្វីដល់អ្នក ដើម្បី ធ្វើម៉ាន់តូឡូតេស្តនោះទេ ។

Tuberculosis Prevention and Control Program
P.O. Box 64975
St. Paul, MN 55164-0975
651-201-5414
1-877-676-5414
www.health.state.mn.us/tb